

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

NK.3.4131.226.2013.AB

R A D A M I E J S K A Szczecin, dnia kwietnia 2013 r.
w Drawsku Pomorskim
wpłynęło dnia 18.04. 2013 r.
Nr. zał.
podpis *[Signature]*

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz. 230, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281, z 2012 r., poz. 567, z 2013 r., poz. 153)

stwierdzam nieważność

§2 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 w zakresie wyrazów „przy czym ogródek gastronomiczny musi zapewniać konsumentom dostęp do sanitariatu” uchwały Nr XXXIV/323/2013 Rady Miejskiej w Drawsku Pomorskim z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie ustalenia dla terenu gminy Drawsko Pomorskie liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie gminy Drawsko Pomorskie miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Uzasadnienie

W dniu 28 marca 2013 r. Rada Miejska w Drawsku Pomorskim podjęła uchwałę Nr XXXIV/323/2013 w sprawie ustalenia dla terenu gminy Drawsko Pomorskie liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie gminy Drawsko Pomorskie miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu stanowią przepisy art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r., poz. 1356 ze zm.), które przyznają radzie gminy kompetencję do określenia liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak

i w miejscu sprzedaży, a także zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż ustawodawca, normując zagadnienia związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi, w art. 14 ust. 1 ww. ustawy wymienił miejsca i obiekty, w których zabronione są sprzedaż, podawanie oraz spożywanie napojów alkoholowych – w tym w pkt. 1 szkoły oraz inne zakłady i placówki oświatowo-wychowawcze, opiekuńcze i domy studenckie. A zatem, zakaz ten w przypadku ww. obiektów obowiązuje z woli ustawodawcy, nie ma więc prawnego uzasadnienia dla jego powtórzenia w akcie niższego rzędu, tak jak uczyniła to Rada Miejska w Drawsku Pomorskim w **§2 pkt 1 lit. a** uchwały Nr XXXIV/323/2013, a działanie takie, zgodnie z linią orzecznictwa sądowniczo-administracyjnego prezentowaną m.in. w wyrokach WSA w Olsztynie z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/Ol 1022/10, WSA w Bydgoszczy z dnia 9 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 36/11, WSA w Gdańsku z dnia 15 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Gd 212/10, jest normatywnie zbędne i grozi w procesie wykładni wywołaniem błędu co do rangi przepisu.

Dokonując oceny legalności badanego aktu, trzeba także zwrócić uwagę na fakt, iż przez zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć położenie takich miejsc względem innych obiektów, które rada gminy uzna za zasługujące na specjalną ochronę. W wyroku z dnia 5 lipca 2007 r., sygn. akt II GSK 81/07 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż zawarte w art. 12 ust. 2 ww. ustawy upoważnienie do ustalenia "zasad usytuowania miejsc" podlegać musi ścisłej wykładni językowej. Tak więc, „usytuowanie” to położenie, lokalizacja, umiejscowienie (Słownik synonimów, PWN, Warszawa 2007); „ umiejscowienie czegoś” to miejsce, jakie to coś zajmuje względem czegoś (Słownik języka polskiego, PWN, Warszawa 2007). W związku z tym, w uchwale podjętej na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi winny znaleźć się wyłącznie postanowienia dotyczące rozmieszczenia na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np.: szkoły, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego itp. (por. także wyrok WSA w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II SA/Sz 1135/11).

W ramach tak sformułowanego upoważnienia nie mieści się jednak uprawnienie rady gminy do konkretyzowania, jakie warunki ma spełniać obiekt, w którym podawane są i sprzedawane napoje alkoholowe, dlatego też postanowienie **§2 pkt 2** uchwały Nr XXXIV/323/2013, w części, w której wskazano, że „ogródek gastronomiczny musi zapewniać konsumentom dostęp do sanitariatu”, w sposób istotny narusza przepis art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Stanowczego zaakcentowania w niniejszej sprawie wymaga, że zgodnie z treścią art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Gminny samorząd terytorialny, będąc adresatem uprawnienia do stanowienia aktów prawa miejscowego, jest legitymowany do wydawania aktów prawa miejscowego tylko wówczas i tylko w takim zakresie, który wynika

bezpośrednio i wprost z woli ustawodawcy wyrażonej w upoważnieniu ustawowym. Również z art. 4 ust. 2 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego (Dz. U. z 1994 r., Nr 124, poz. 607, ze zm.) wynika, że społeczności lokalne mają pełną swobodę działania w każdej sprawie, która nie jest wyłączona z ich kompetencji lub nie wchodzi w zakres kompetencji innych organów władzy, ale z wyraźnym zastrzeżeniem, iż swoboda ta rozciąga się w zakresie określonym prawem (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 10 sierpnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 549/10). Działanie zaś rady gminy wbrew powyższym zasadom, tj. z przekroczeniem przyznanej kompetencji, musi być zawsze kwalifikowane jako działanie z istotnym naruszeniem prawa.

Mając na uwadze powyższe, w świetle zaprezentowanej w niniejszym rozstrzygnięciu argumentacji uznać należy, że stwierdzenie nieważności §2 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 w zakresie wyrazów „przy czym ogródek gastronomiczny musi zapewniać konsumentom dostęp do sanitariatów” uchwały Nr XXXIV/323/2013 Rady Miejskiej w Drawsku Pomorskim z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie ustalenia dla terenu gminy Drawsko Pomorskie liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie gminy Drawsko Pomorskie miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jest konieczne i uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Drawsku Pomorskim;
- 2) a/a.